

БОСНА И ХЕРЦЕГОВИНА
КАНЦЕЛАРИЈА ЗА Р

Филијала

20-01-2020

Суд Босне и Херцеговине
Суд Босне и Херцеговине

КРИМИНАЛНО:		
Класификациона единица	Класификациона ознака	
US-02-13-1-74-2/18		

Број: S1 3 U 029297 18 U
Сарајево, 15.01.2020. године

Суд Босне и Херцеговине у Сарајеву, у вijeћу за управне спорове, састављеном од судија Јадранке Брeнјо, као предсједника вijeћа, Маиде Бикић и Бранимира Орашанина, као чланова вijeћа, уз судjelовање Азре Мушановић, као записничара, у управном спору тужитеља Санам Стырка d.o.o. Сарајево, којег заступа пуномоћник Бeхија Љубовић Агановић, адвокат из Сарајева, ул. Радићева бр. 10, против рjeшeња број: JN2-02-07-1-318-8/18 од 21.06.2018. године, туженог Уреда за разматрање жалби БиХ, филијала Бања Лука, ул. Јована Дућића бр. 23/1, у управној ствари јавних набавки, на нејавној сједници одржаној дана 15.01.2020. године, донио је сљeдeћу:

PRESDU

Тужба се одбија.

Образложење

Оспореним рjeшeњем туженог, одбијена је као неоснована жалба тужитеља, изјављена на текст тендерске документације број: 200-472/18 ос 04.05.2018. године, уговорног органа Ј.З.У. Дом здравља Бијeљина, у поступку јавне набавке тест трака за мјерење шећера у крви.

Тужитељ је против коначног рjeшeња, поднио тужбу за покретање управног спора, јер према његовом мишљењу, уговорни орган приликом саčinјаванја тендерске документације, у обрасцу за цијену понуде техничке спецификације (Анекс 2/LOT 1 и LOT 2) у дефинисаном еквиваленту предмета, навео захтјеве који онемогућавају једнак третман, јер је за Lot 1 тачка 1. и тачка 3. Тест траке за мјерење шећера у крви AccuChek и или еквивалент. При томе није поштивао одредбе једнаког третмана и недискриминације, обзиром да уговорни орган даје опис којим захтјева текућину која одговара искључиво апаратима Accu Check Active и Accutrend GCT, што значи да су означени производи искључиво једног понуђача, за које се као еквивалент потражује производ компактбилан управо произвођачу тог апарата. У коначници, то значи да је у потпуности искључена могућност постојања еквивалента. По мишљењу тужитеља, конкретни производ који је наведен као еквивалент, је у суштини само с циљем задовољјавања законске форме. Тужитељ даље наводи да је тужени повриједио одредбе

člana 104. Zakona o javnim nabavkama BiH, u kojem su propisane bitne povrede zakona o kojima je tuženi dužan voditi računa, a posebno što ni ugovorni organ ni tuženi nisu dali obrazloženje na osnovu čega je u konkretnom slučaju opravdano predmet nabavke u tehničkoj specifikaciji uputiti na određenog proizvođača. Tužitelj ističe i da je svaka njegova žalba u postupcima javnih nabavki odbijena kao neosnovana, bez nekog posebnog obrazloženja. Slijedom navedenog, predlaže da Sud poništi osporeno rješenje i predmet vrati tuženom na ponovni postupak, te ga obaveže na naknadu troškova za sastav tužbe u iznosu od 840,00 KM plus PDV 17% i troškova sudske takse.

U odgovoru na tužbu, tuženi je predložio da Sud odbije tužbu kao neosnovanu, ostajući kod razloga datih u obrazloženju osporenog akta.

Sud je ispitao pravilnost i zakonitost osporenog rješenja u granicama odredbe člana 35. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 19/02 do 74/10), pa je odlučio kao u dispozitivu presude, iz slijedećih razloga:

Osporenim rješenjem tuženog, odbijena je kao neosnovana žalba tužitelja, izjavljena na tenderski dokument ugovornog organa JZU Dom zdravlja Bijeljina u postupku javne nabavke test traka za mjerenje šećera u krvi. Tuženi je u konkretnom postupku, ocijenio da se postupak javne nabavke ne odnosi na kupovinu aparata za mjerenje šećera, već samo određenog, potrošnog materijala, test trakica i kontrolne tekućine, pa je ugovorni organ pravilno u tenderskom dokumentu odredio minimum zahtjeva, kada je postavio i ekvivalent nekog drugog proizvođača, koji je kompatibilan sa postojećim aparatima, odnosno koji može djelovati na aparatima koje posjeduje ugovorni organ. Po ocjeni tuženog, ugovorni organ zahtijeva trakice i postavlja ekvivalent, kako bi mogao izvršiti testiranje istih i uvjeriti se u njihovu ispravnost, što je njegovo diskreciono pravo. Obzirom da u konkretnom postupku nije ograničena konkurencija, odluku je tuženi donio u skladu sa odredbom člana 228. Zakona o upravnom postupku BiH.

Cijeneći pravilnost i zakonitost osporenog rješenja, ovaj Sud je našao da se konačna odluka temelji na pravilno utvrđenom činjeničnom stanju i pravilnoj primjeni zakona.

Prema članu 53. Zakona o javnim nabavkama BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 39/14), ugovorni organ dužan je pripremiti tendersku dokumentaciju u skladu s odredbama ovog Zakona i podzakonskim aktima. U tenderskoj dokumentaciji, ugovorni organ daje potpune informacije o uslovima ugovora i postupku dodjele ugovora, koji su kandidatima/ponuđačima dovoljni za pripremu zahtjeva za učešće, odnosno ponuda na stvarno konkurentskoj osnovi. Stavom 5. navedene zakonske odredbe Zakona, propisano je da je ugovorni organ, prilikom pripreme tenderske dokumentacije, dužan poštovati principe jednakog tretmana i nediskriminacije kandidata/ponuđača. Ugovorni organ ne smije koristiti savjete bilo kojeg lica koje može imati bilo kakav direktni ili indirektni interes za ishod postupka dodjele ugovora, ako je vjerovatno da to može utjecati na stvarnu konkurenciju za predmetni ugovor. Uz obavezno poštovanje bosansko-hercegovačkih tehničkih pravila, ugovorni organ se može pozvati na određene međunarodne standarde, specifikacije i druge tehničke referentne sisteme, koji su utemeljili evropski organi za standardizaciju ili ako oni ne postoje, na bosanskohercegovačke standarde, bosanskohercegovačka tehnička odobrenja ili bosanskohercegovačke tehničke specifikacije, koje se odnose na projektovanje, obračun i izvođenje radova, te upotrebu proizvoda, pri čemu se svaka

uputa mora označiti riječima "ili ekvivalent". (član 54. Zakona). Dakle, ugovorni organ ne smije ponudu odbiti s obrazloženjem da ponuđena roba i usluge ne odgovaraju specifikacijama koje je on naveo, ako ponuđač odgovarajućim sredstvima (tehnički dosje, izvještaj o izvršenom testiranju od ovlaštenog organa i drugi slični) u svojoj ponudi dokaže da rješenja koja je on u ponudi predložio u jednakoj mjeri odgovaraju tehničkim specifikacijama na koje se poziva.

Razmatrajući prigovore tužbe u odnosu na obrazloženje rješenja, cijeneći i stanje spisa, ovo vijeće je ocijenilo da je ugovorni organ sačinio tendersku dokumentaciju na način propisan lex specialis propisom, Zakonom o javnim nabavkama BiH. Naime, iz tenderskog dokumenta po konkurentskom zahtjevu broj: 700-472/18 od 04.05.2018.godine, proizilazi da je ugovorni organ, u obrascu za cijenu ponude Aneks 2 (strana 24 tenderskog dokumenta) u tabeli u opisnom dijelu (naziv proizvoda), naveo test trake za mjerenje šećera u krvi za aparat Accu check ili ekvivalent. Također je pod rednim brojem 3, zahtijevao kontrolnu tekućinu za aparat AccuChek active ili ekvivalent. Pravilnim tumačenjem opisa traženog proizvoda, može se zaključiti da ugovorni organ zahtijeva test trake za aparat koji već posjeduje, što u konkretnom slučaju nije ni sporno, ali se također da zaključiti da je upravo kada je naveo ekvivalent, ugovorni organ omogućio ponuđačima da mogu dostaviti i druge trake, koje će ispunjavati uslove koji su navedeni u tabeli, odnosno ekvivalent trakama za Accu aparat. Dakle, ugovorni organ je postupio u skladu sa članom 54. stav 2. Zakona, jer je obavezan da navede riječi „ili ekvivalent“ onda kada upućuje na određenog proizvođača, marku, model itd, odnosno kada nije u mogućnosti da tačno navede sve karakteristike robe koju traži, pa upućuje na određeni tip ili marku, radi otvaranja mogućnosti da se dostavi i ekvivalentna ponuda sa traženim karakteristikama.

S tim u vezi, ovo vijeće je mišljenja da se ovako postavljen zahtjev ugovornog organa ne može smatrati diskriminacionim uslovom, niti ograničenjem konkurencije, kako to tužitelj navodi u tužbi. Ovo iz razloga jer je ugovorni organ javna zdravstvena ustanova, a nabavka ovakve vrste robe prije svega medicinski opravdana, pa sud u cjelosti prihvata izjašnjenje ugovornog organa u odnosu na zahtjev koji je postavio u tenderskom dokumentu. Ugovorni organ u izjašnjenju navodi da su karakteristike koje je naveo u opisu test trakica, od velikog značaja za ugovorni organ, jer garantuju dobijanje tačnih rezultata i jer se ugovorni organ mora zaštititi od nabavke eventualno neadekvatnih proizvoda, a osim toga, trakice za mjerenje šećera u krvi i kontrolne tekućine su namijenjene za aparate koje ugovorni organ već posjeduje. Kako je ugovorni organ u konkretnoj tenderskoj dokumentaciji naveo koje aparate posjeduje, a za šta nabavlja potrošni materijal i daje mogućnost nuđenja ekvivalenta, to je jasno da bi bez navođenja aparata koje posjeduje, ponuđačima bilo nemoguće ocijeniti da li ponuđene trakice odgovaraju navednim aparatima.

Slijedom navedenog, nema mjesta prigovoru o povredi Zakona o javnim nabavkama BiH, što pravilno obrazlaže i tuženi u osporenom rješenju. Osim toga, vijeće napominje da u skladu sa odredbom člana 102. stav 3. Zakona o javnim nabavkama BiH, u postupku pravne zaštite, žalilac je dužan dokazati ili bar učiniti vjerovatnim postojanje činjenica i razloga koji se tiču pravnog interesa na podnošenje žalbe, povreda postupka ili povreda primjene materijalnog prava, koje su istaknute u žalbi, za koje zna ili bi trebalo da zna. te s tim u vezi, ovo vijeće nalazi da u konkretnom slučaju nije bilo povrede tenderskog dokumenta.

Cijeneći da su u konačnom rješenju sadržani valjani razlozi o činjenicama u smislu člana 233. stav 2. Zakona o upravnom postupku BiH („Službeni glasnik BiH“ broj: 29/02 do 53/16), odnosno da je tuženi odgovorio na sve navioe iz žalbe žalitelja, to konačnu odluku tužene prihvata i ovo vijeće. Pobijano rješenje sadrži sve što je propisano i u odredbi člana 200. stav 2. tog Zakona: kratko izlaganje zahtjeva stranaka, izvedene dokaze i utvrđeno činjenično stanje, razloge koji su bili odlučujući pri ocjeni dokaza, razloge zbog kojih nije uvažen koji od zahtjeva stranaka, razloge koji s obzirom na utvrđeno činjenično stanje upućuju na onakvo rješenje kako je dato u dispozitivu i pravne propise, na osnovu kojih je riješena upravna stvar o upravnom postupku BiH.

Kako se, u konačnici osporeno rješenje temelji na pravilnoj primjeni zakona, to tužba nije osnovana, zbog čega je u smislu odredbe člana 37. stav 2. Zakona o upravnim sporovima BiH („Službeni glasnik BiH“, broj: 19/02 do 74/10), odlučeno kao u dispozitivu presude.

ZAPISNIČAR

Azra Mušanović

PREDSJEDNIK VIJEĆA

SUDIJA

Jadranka Brenjo

